

В. В. Кузик

Мясков Костянтин Олександрович

МЯСКОВ Костянтин Олександрович (15. 08. 1921, Полтава – 04. 01. 2000, Київ) – композитор, баяніст. Народний артист України (1993). Член СКУ (1959). Закін. Київську консерваторію (1958; кл. К. Данькевича). Працював баяністом-концертмейстером військ. ансамблів, зокрема 4-го Укр. і Прикарп. фронтів (1939–45), Донец. (1946–52) та Київ. (1952–53) філармоній. Композитор. творчість М. ґрунтується на нар.-пісен. джерелах, має яскраве мелод. начало, чітку гармон. будову й драматургію, жанрово визначена. Особливо плідною була праця М. у галузі музики для нар. інструментів і пісень. Концерти для баяна, балалайки, бандури, кобзи за худож. змістом і використанням віртуоз. техніки відносять до найкращих зразків цього жанру; введені до навч. програм, були в репертуарі О. Баштана, В. Безфамільнова, В. Ілляшевича, Ю. Яценка та ін. Більшість пісень М. присвятив Донбасу, молодіж. романтиці, воєн. тематиці (іноді політ.-панегірич. забарвлення). Серед відомих пісень – «На захід йшли невпинно поїзди» (сл. В. Безкоровайного, 1968), «Чарівний камінь» (сл. Ю. Рибчинського, 1970), «Василінка» (сл. М. Григорака, 1973) та ін., що звучали у виконанні В. Бокоча, А. Мокренка, О. Слободяника, Г. Туфтіної. Гастролював країнами колиш. СРСР.

Основні твори

муз. комедії – «Браво, синьйор Антоніо» (лібрето О. Лук'янова, 1947), «Балада про хлопчаків» (1979), «Ревнощі, мігрень та фантазія» (за повістю «Турецька блакитна шаль» Г. Квітки-Основ'яненка, 1982; обидві – лібрето А. Горіна, Е. Яворського); дит. балет «Казка про веселого метелика» (1978); вокал.-симф. – кантати: «Світанок над Африкою» (сл. африкан. поетів і В. Шкоди, 1963), «Донбас» (1966), «Прометей» (1971; обидві – сл. М. Упеника); для

симф. оркестру – увертюри «В сім'ї єдиній», «Святкова» (обидві – 1972), Концертна сюїта для дітей (1987); для естрадно-симф. оркестру – «Українські візерунки» (1989); концерти з симф. оркестром – 2 для баяна (1960, 1971), для домри (1987), 3 для балалайки (1977, 1987, 1988 – з естрад. оркестром), з оркестром нар. інструментів – 2 для бандури (1976, 1987), для сопілки (1989), 4 для кобзи (1994–99), для 3-х бандур з оркестром – поема «Україна» та ін.; пісні для дітей, обробки нар. пісень; музика до вокал.-хореогр. композицій, кінофільмів.

Рекомендована література

1. Стельмашенко А. Константин Мясков. К., 1986;
2. Вахрамєєва Р. Боєць, музикант, композитор // Хрещатик. 1996, 20 серп.;
3. Кузик В. Костянтин Мясков: Прощання // УМГ. 2000. № 1.

Бібліографічний опис:

Мясков Костянтин Олександрович / В. В. Кузик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70290>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).